

1 Osobitné konanie vo veci s nízkou hodnotou sporu

Procesný poriadok, pokiaľ ide o konanie v občianskoprávných veciach na estónskych súdoch, je stanovený v

Občianskom súdnom poriadku [*tsiviilkohtumenetluse seadustik(TsMS)*]. Ak konanie v občianskoprávnej veci prebieha podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, predpisy stanovené v Občianskom súdnom poriadku, pokiaľ ide o zjednodušený postup, sa uplatňujú v rozsahu, ktorý nie je upravený týmto nariadením. Konanie o veciach podľa nariadenia môže viesť miestny súd (*maakohus*), ktorý je príslušný na základe právomoci. Podľa paragrafu 405 Občianskeho súdneho poriadku, v ktorom sa upravuje zjednodušený postup, súdy podľa vlastného uváženia rozhodujú o žalobách prostredníctvom zjednodušeného postupu na základe zjednodušených predpisov, pričom zohľadňujú iba všeobecné procesné zásady stanovené v Občianskom súdnom poriadku.

1.1 Rozsah konania, hraničná hodnota

Ak konanie v občianskoprávnej veci prebieha podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, predpisy stanovené v Občianskom súdnom poriadku, pokiaľ ide o zjednodušený postup, sa uplatňujú v rozsahu, ktorý nie je upravený týmto nariadením.

Predpisy zjednodušeného postupu sa uplatňujú na domáce veci, ktoré sa týkajú majetkových nárokov a ktorých hodnota nepresahuje sumu 2 000 EUR v prípade hlavnej pohľadávky a 4 000 EUR spolu s vedľajšími pohľadávkami.

1.2 Uplatnenie konania

Podľa paragrafu 405 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku môžu súdy vo veci konať na základe zjednodušených predpisov bez toho, aby o tom bolo potrebné prijať osobitné rozhodnutie. Súdy o žalobách rozhodujú na základe zjednodušených predpisov podľa vlastného uváženia, pričom zohľadňujú iba všeobecné procesné zásady. V rámci zjednodušeného postupu súdy zaručujú, že budú dodržiavané základné práva a slobody a základné procesné práva účastníkov konania a že účastníci konania budú vypočutí, ak o to požiadajú. Súdne konanie sa v tomto prípade nemusí viesť. Účastníci konania musia byť aj napriek tomu oboznámení so svojím právom byť vypočutí súdom. Súdy môžu konanie zjednodušiť, ale nemajú takúto povinnosť.

Pri rozhodovaní o žalobe v rámci zjednodušeného postupu, súd môže:

- vyhotoviť zápis z procesných úkonov len v rozsahu, ktorý súd považuje za potrebný, pričom môže vopred obmedziť právo podať proti zápisu akékoľvek námietky,
- stanoviť lehotu, ktorá sa líši od zákonom stanovenej lehoty,
- uznať osoby, ktoré sa neuvádzajú v právnych predpisoch, za zmluvných zástupcov účastníkov konania,
- odchýliť sa od ustanovení právneho predpisu, ktoré sa týkajú formálnych požiadaviek na predkladanie a vykonávanie dôkazov, a uznať aj dôkazy, ktoré nie sú stanovené v právnom predpise, vrátane výpovede účastníka konania, ktorá nebola vykonaná pod prisahou,
- odchýliť sa od ustanovení právneho predpisu, ktoré sa týkajú formálnych požiadaviek na doručovanie podaní a na predkladanie dokumentov účastníkom konania, okrem doručenia žaloby žalovanému,
- upustiť od písomného predsúdneho alebo súdneho konania,
- vykonávať dôkazy z vlastnej iniciatívy,
- vyniesť rozsudok vo veci bez opisnej časti a odôvodnenia,
- vyhlásiť rozhodnutie prijaté vo veci za okamžite vykonateľné, a to aj v iných veciach, ako sú uvedené v právnom predpise, alebo bez zábezpeky predpísanej v právnom predpise.

Návrh na začatie európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu možno podať na súd v elektronickom formáte alebo poštou. Návrh v elektronickom formáte možno podať prostredníctvom informačného systému vytvoreného na tento účel [E-toimik (systém e-súbor), <https://www.e-toimik.ee/>]. Na podanie návrhu prostredníctvom systému e-súbor sa treba do tohto informačného systému najskôr prihlásiť, čo možno urobiť len pomocou estónskeho preukazu totožnosti. Elektronický návrh možno na súd podať aj elektronickou poštou. Kontaktné informácie o estónskych súdoch sú k dispozícii na webovom sídle súdnictva: <https://www.kohus.ee>.

Návrh musí odosielateľ podpísať. Elektronicky podaný návrh musí obsahovať digitálny podpis odosielateľa, alebo ho treba podať iným podobne zabezpečeným spôsobom, pričom je možné identifikovať odosielateľa. Elektronický návrh možno podať aj faxom alebo prostredníctvom iného formátu, ktorý možno reprodukovat' písomne, za predpokladu, že originál písomného dokumentu sa bezodkladne doručí na súd. V prípade podania odvolania proti rozhodnutiu súdu musí byť originál odvolania podaný v priebehu desiatich dní.

Súd môže považovať návrh alebo iné podanie, ktoré účastník konania predloží elektronickou poštou, za postačujúce, aj keď nespĺňa požiadavku podpísania digitálnym podpisom, za predpokladu, že súd nemá pochybnosti o totožnosti odosielateľa a o odoslaní dokumentu, najmä ak rovnaký účastník konania už skôr odoslal súdu z rovnakej e-mailovej adresy dokumenty s digitálnym podpisom v rámci konania týkajúceho sa rovnakej veci, alebo ak súd súhlasil s tým, že návrhy alebo iné dokumenty možno predkladať aj takýmto spôsobom.

Prijatie uvedené v článku 13 ods. 1 písm. b) bod ii) nariadenia, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, možno oznámiť elektronicky prostredníctvom elektronického informačného systému e-súbor (<https://www.e-toimik.ee/>), prípadne elektronickou poštou alebo faxom pri dodržaní uvedených podmienok. Toto prijatie možno podať aj na súde spolu s návrhom na začatie európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Advokátom, notárom, súdnym úradníkom, konkurzným správcom a štátnym agentúram alebo agentúram miestnej samosprávy sa písomnosti musia doručiť elektronicky prostredníctvom informačného systému vytvoreného na tento účel. Ich doručenie iným spôsobom je povolené len v prípade, že je náležité odôvodnené. V rámci zjednodušeného postupu sa možno odchýliť od formálnych požiadaviek, ktoré sa týkajú doručovania písomností; túto možnosť však treba dôsledne zvážiť. Od predpisov, ktoré sa týkajú doručovania písomností, sa nemožno odchýliť pri doručovaní civilných žalôb žalovaným a súdnych rozhodnutí účastníkom konania.

Výška štátneho poplatku sa určí na základe hodnoty občianskoprávnej veci, ktorej výpočet závisí od požadovanej sumy peňazí. Pri výpočte hodnoty občianskoprávnej veci treba k sume hlavnej pohľadávky pripočítať sumu vedľajších pohľadávok. Ak sa v rámci európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu nárok vzťahuje na pokutu za oneskorenú platbu, ale v čase predloženia návrhu pokuta ešte nie je splatná, výšku pokuty zodpovedajúcu

splatnej sume za jeden rok treba pripočítať k danej sume vypočítanej k dátumu predloženia návrhu. Výška štátneho poplatku sa určí na základe vypočítanej konečnej sumy peňazí (hodnota občianskoprávnej veci) a podľa tabuľky uvedenej v prílohe 1 k zákonu o štátnych poplatkoch (*riigilõivuseadus*) v súlade s paragrafom 59 ods. 1 tohto zákona.

Pri podaní odvolania sa štátny poplatok platí v rovnakej výške ako pri prvotnom podaní návrhu na začatie európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu na miestnom súde, pričom sa zohľadňuje rozsah odvolania. Pri podaní odvolania proti rozhodnutiu súdu na obvodnom súde (*ringkonnakohus*) treba zaplatiť štátny poplatok vo výške 50 EUR. Pri podaní návrhu na použitie kasačného opravného prostriedku alebo odvolania proti rozhodnutiu súdu na najvyššom súde (*Riigikohus*) treba zaplatiť kasačnú zábezpeku. Kasačná zábezpeka, ktorú treba zaplatiť v prípade návrhu na použitie kasačného opravného prostriedku, predstavuje jedno percento hodnoty občianskoprávnej veci, pričom sa zohľadňuje rozsah odvolania; výška zábezpeky však musí byť prinajmenšom 100 EUR, pričom nesmie presiahnuť 3 000 EUR. Kasačná zábezpeka, ktorú treba zaplatiť v prípade odvolania proti rozhodnutiu súdu, je 50 EUR.

Štátne poplatky a kasačné zábezpeky splatné za úkony, ktoré sa majú vykonať v súdnych veciach, treba zaplatiť na tieto bankové účty ministerstva financií: SEB Bank – č. ú. EE571010220229377229 (SWIFT: EEUH22XX), Swedbank – č. ú. EE062200221059223099 (SWIFT: HABAE22X), Luminor Bank – č. ú. EE221700017003510302 (SWIFT: NDEAEE22X).

Ak rozsudok, ktorý bol prijatý v rámci európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu a ktorý nadobudol účinnosť, nie je dobrovoľne dodržaný, osoba, ktorá chce na rozsudok uplatniť nútený výkon, sa musí obrátiť na **súdneho úradníka** s cieľom začať vykonávacie konanie.

V zmysle článku 21 ods. 2 písm. b) nariadenia rozsudok prijatý v súdnych sporoch podľa nariadenia je v Estónsku vykonateľný len ak je vydaný v estónčine alebo angličtine, alebo ak je k osvedčeniu pripojený preklad do estónčiny alebo angličtiny. V prípade odvolania proti rozsudku vydanému v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu obvodný súd, na ktorom bolo podané odvolanie, prijme opatrenia uvedené v článku 23 nariadenia. Ak sa prijme rozsudok pre zmeškanie a podá sa návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa paragrafu 415 Občianskeho súdneho poriadku, žiadosť o nariadenie opatrení treba predložiť súdu, ktorý rozhoduje o návrhu na zrušenie.

Ak ešte nebolo podané odvolanie, opatrenia uvedené v článku 23 nariadenia prijme súd, ktorý vydal rozhodnutie. Opatrenie uvedené v článku 23 písm. c) nariadenia môže prijať miestny súd, v ktorého právomoci sa koná alebo by sa malo konať vykonávacie konanie.

V prípadoch uvedených v paragrafe 46 Vykonávacieho poriadku (*täitemenetluse seadustik*) môže vykonávacie konanie prerušiť okrem súdu aj súdny úradník, ktorý vedie konanie.

1.3 Formuláre

Pre zjednodušené konanie neexistujú celoštátne používané štandardné formuláre.

1.4 Pomoc

Ak sa osoba zúčastňuje na súdnom konaní prostredníctvom zmluvného zástupcu, zástupca musí vo všeobecnosti dosiahnuť štátom uznané právnické vysokoškolské vzdelanie najmenej druhého stupňa (magisterské), rovnocennú kvalifikáciu v zmysle paragrafu 28 ods. 22 zákona Estónskej republiky o vzdelávaní (*Eesti Vabariigi haridusseadus*) alebo rovnocennú zahraničnú kvalifikáciu. V rámci zjednodušeného postupu však súd môže povoliť, aby ako zástupca vystupovala osoba, ktorá síce nespĺňa uvedené požiadavky na vzdelanie, no podľa názoru súdu napriek tomu dokáže zastupovať inú osobu na súde. Osobitné predpisy vzťahujúce sa na zjednodušený postup sú uplatniteľné len na súdne spory prvého stupňa na miestnych súdoch. Zmluvný zástupca, ktorého uznal miestny súd, pričom však nespĺňa požiadavky na vzdelanie, nesmie vykonávať žiadne procesné úkony na obvodnom ani najvyššom súde. Účasť zástupcu na konaní o veci neobmedzuje účastníka konania s právnu spôsobilosťou v občianskoprávnom konaní, aby sa osobne zúčastňoval na konaní o veci. Správanie a vedomosti zástupcu sa považujú za rovnocenné so správaním a vedomosťami účastníka konania.

Ak súd zistí, že fyzická osoba, ktorá je účastníkom konania, nie je schopná samostatne chrániť svoje práva alebo že ochrana jej základných záujmov by mohla byť bez pomoci advokáta nedostatočná, súd tejto osobe vysvetlí, že má možnosť získať štátnu právnu pomoc.

Právna pomoc sa poskytuje v zmysle predpisov týkajúcich sa procesnej pomoci, ktoré sú stanovené v Občianskom súdnom poriadku (v paragrafe 180 a v nasledujúcich paragrafoch), a v zmysle postupu uvedeného v zákone o štátnej právnej pomoci (*riigi õigusabi seadus*). Štátna právna pomoc sa poskytuje na základe žiadosti dotknutej osoby.

Štátna právna pomoc sa poskytne fyzickej osobe, ktorá v čase predloženia žiadosti o štátnu pomoc má pobyt v Estónskej republike alebo inom členskom štáte EÚ alebo je občanom Estónskej republiky alebo iného členského štátu EÚ. Pobyt sa určí na základe článku 62 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach. Iným fyzickým osobám sa právna pomoc poskytne len v prípade, ak to vyplýva z medzinárodného záväzku, ktorý je pre Estónsko záväzný.

Žiadosť účastníka občianskoprávnej veci o štátnu právnu pomoc v súdnom konaní treba predložiť súdu, ktorý rozhoduje o veci, alebo súdu, ktorý by mal právomoc rozhodovať o veci.

Fyzická osoba má nárok na štátnu právnu pomoc, ak nie je schopná zaplatiť za príslušné právne služby v dôsledku svojej finančnej situácie v čase, keď požaduje právnu pomoc, alebo ak je schopná zaplatiť za právne služby iba čiastočne alebo na splátky, alebo ak jej finančná situácia po zaplatení právnych služieb neumožňuje uspokojiť základné potreby súvisiace so životom.

Fyzickej osobe sa neposkytne právna pomoc:

- 1) ak sa nepredpokladá, že procesné výdavky prekročia dvojnásobok priemerného mesačného príjmu osoby žiadajúcej o právnu pomoc, pričom priemerný mesačný príjem sa vypočíta na základe priemerného mesačného príjmu za posledné štyri mesiace pred podaním žiadosti po odrátaní všetkých daní a povinných odvodov do poisťovní, predpísaných súm na splnenie vyživovacej povinnosti vyplývajúcej zo zákona a primeraných výdavkov na bývanie a dopravu;
- 2) ak osoba, ktorá žiada o právnu pomoc, je schopná uhradiť procesné výdavky z existujúcich aktív, ktoré možno bez väčších ťažkostí predať a voči ktorým možno podľa zákona uplatniť žiadosť o platbu,
- 3) ak sa konanie týka hospodárskej alebo profesijnej činnosti osoby žiadajúcej o procesnú pomoc a netýka sa jej práv, ktoré nie sú spojené s jej hospodárskou alebo profesijnou činnosťou. To sa neuplatňuje v rozsahu, v rámci ktorého je vyňaté poskytovanie procesnej pomoci fyzickým osobám vo forme úplného alebo čiastočného oslobodenia od platenia štátneho poplatku za obrátenie sa na súd alebo za odvolanie, ak sa konanie týka hospodárskej alebo profesijnej činnosti osoby žiadajúcej o procesnú pomoc a netýka sa jej práv, ktoré nie sú spojené s jej hospodárskou alebo profesijnou činnosťou.

1.5 Pravidlá týkajúce sa získavania dôkazov

V rámci **zjednodušeného postupu** sa súd môže odchýliť od ustanovení právneho predpisu, ktoré sa týkajú formálnych požiadaviek na poskytovanie a vykonávanie dôkazov, a uznať aj dôkazy, ktoré nie sú stanovené v právnom predpise (napr. výpoveď účastníka konania, ktorá nebola vykonaná pod prísahou). Na rozdiel od riadneho konania, v prípade veci, o ktorej sa rozhoduje prostredníctvom zjednodušeného postupu, môže súd vykonávať dôkazy aj z vlastnej iniciatívy. Musí sa však zaručiť, že úkony súdu nenarušia rovnosť účastníkov pred súdom. Skutočnosti, o ktorých súd vykonáva dôkazy, musia byť súdu známe už vopred.

Pravidlá týkajúce sa vykonávania dôkazov sú stanovené v paragrafe 25 Občianskeho súdneho poriadku. V rámci konania musí každý účastník dokázať skutočnosť, na ktorých sú založené jeho nároky a námietky, pokiaľ nie je v zákone stanovené inak. Účastníci konania sa môžu dohodnúť na inom rozdelení dôkazného bremena, než aké je stanovené v zákone, a môžu sa dohodnúť aj na charaktere dôkazov potrebných na dokázanie určitej skutočnosti, pokiaľ nie je v zákone stanovené inak. Dôkazy predkladajú účastníci konania. Súd môže navrhnúť účastníkom konania, aby predložili ďalšie dôkazy. Ak chce účastník konania poskytnúť dôkaz, ale nedokáže to, môže požiadať súd, aby nariadil vykonanie dôkazu. Účastník konania, ktorý poskytne dôkaz alebo požiada o vykonanie dôkazu, musí uviesť, ktoré skutočnosti týkajúce sa danej veci chce dokázať poskytnutím dôkazu alebo požiadanim o vykonanie dôkazu. V žiadosti o vykonanie dôkazu musia byť uvedené aj všetky informácie umožňujúce vykonanie dôkazu. V priebehu predsúdneho konania súd stanoví účastníkom konania lehotu na poskytnutie dôkazov alebo na požiadanie o vykonanie dôkazov. Ak je žiadosť účastníka konania o vykonanie dôkazu zamietnutá z dôvodu, že vopred neuhradil náklady spojené s vykonaním dôkazu napriek požiadavke súdu, účastník nebude mať právo požiadať o vykonanie dôkazu neskôr, ak by vyhovieť žiadosti viedlo k odloženiu rozhodovania o veci.

Ak je nutné vykonať dôkaz mimo miestnej príslušnosti súdu rozhodujúceho o danej veci, tento súd môže prostredníctvom dožiadania nariadiť vykonanie procesného úkonu súdom, v ktorého miestnej príslušnosti je možné tento dôkaz vykonať. Dožiadanie sa musí vykonať v súlade s predpismi stanovenými na účely vykonania procesného úkonu požadovaného v dožiadaní. Účastníkom konania sa oznámi čas a miesto procesného úkonu; neúčastí účastníka konania však nebráni splneniu dožiadania. Zápis z procesných úkonov a dôkazy vykonané v súlade s dožiadaním sa bezodkladne odošlú na súd rozhodujúci o veci. Ak v priebehu vykonávania dôkazu súdom, ktorý vedie konanie na základe dožiadania, vznikne spor, ktorý nemôže urovnať tento súd, ale pokračovanie vo vykonávaní dôkazov závisí od urovňania sporu, tento spor urovná súd rozhodujúci o hlavnej veci. Ak súd, ktorý koná v zmysle dožiadania, zistí, že v záujme lepšieho rozhodovania o veci by bolo vhodné presunúť povinnosť vykonania dôkazu na iný súd, predloží príslušnú žiadosť inému súdu a informuje o tom účastníkov konania.

Dôkazy vykonané v cudzom štáte v súlade s právnymi predpismi tohto štátu sa môžu použiť na občianskych súdoch v Estónsku, pokiaľ procesné úkony vykonané s cieľom získať dôkazy nie sú v rozpore so zásadami estónskeho občianskoprávného konania. Senát súdu, ktorý požiadal o vykonanie dôkazu v zmysle nariadenia Rady (ES) č. 1206/2001 o spolupráci medzi súdmi členských štátov pri vykonávaní dôkazov v občianskych a obchodných veciach, alebo sudca konajúci na základe rozhodnutia môžu byť v súlade s týmto nariadením prítomní pri vykonávaní dôkazu súdom zahraničného štátu a podieľať sa na ňom. Účastníci konania, ich právni zástupcovia a znalci sa môžu podieľať na takomto vykonávaní dôkazu v rovnakom rozsahu, ako sa môžu podieľať na vykonávaní dôkazu v Estónsku. Senát súdu, ktorý rozhoduje o veci, sudca konajúci na základe rozhodnutia alebo znalec poverený súdom sa môžu podieľať na priamom výkone dôkazu estónskym súdom v inom členskom štáte EÚ, čo sa umožňuje v článku 17 ods. 3 nariadenia.

Ak sa dôkazy musia vykonať mimo územia členských štátov EÚ, súd požiada o vykonanie dôkazu prostredníctvom príslušného orgánu v súlade s Dohovorom o vykonávaní dôkazov v cudzine v občianskych a obchodných veciach. Súd môže vykonať dôkaz v cudzom štáte aj na základe sprostredkovania zo strany veľvyslanca zastupujúceho Estónsku republiku v tomto štáte alebo príslušného konzulárneho úradníka, pokiaľ to nie je zakázané podľa právnych predpisov tohto cudzieho štátu.

Účastník konania, ktorý poskytol dôkaz alebo požiadal o jeho vykonanie, sa môže dôkazu vzdať a stiahnuť ho iba so súhlasom protistrany, pokiaľ nie je v zákone stanovené inak.

1.6 Písomný postup

Vec, o ktorej sa rozhoduje prostredníctvom zjednodušeného postupu, sa môže preskúmať prostredníctvom písomného postupu. Súd v takomto prípade zaručí, že budú dodržiavané základné práva a slobody a základné procesné práva účastníkov konania a že účastník konania bude vypočutý, ak o to požiada. Súdne konanie sa v tomto prípade nemusí viesť. Súd môže upustiť od písomného predsúdneho alebo súdneho konania.

1.7 Obsah rozsudku

Rozsudok obsahuje úvod, záver, opisnú časť a odôvodnenie.

V úvode treba uviesť:

názov súdu, ktorý vyniesol rozsudok,

meno sudcu, ktorý vyniesol rozsudok,

čas a miesto zverejnenia rozsudku,

číslo občianskoprávnej veci,

predmet žaloby,

hodnotu občianskoprávnej veci,

mená a osobné identifikačné kódy alebo registračné kódy účastníkov konania,

adresy účastníkov konania, ak je to zjavne potrebné na účely výkonu alebo uznania rozsudku,

mená zástupcov účastníkov konania a v prípade nahradenia zástupcov, mená najaktuálnejších zástupcov,

čas posledného súdneho pojednávania alebo odkaz na vec, ktorá sa preskúmala prostredníctvom písomného postupu.

V opisnej časti rozsudku sa stručne a v logickom poradí uvádza príslušný obsah podaných nárokov a uvedených tvrdení, predložených protinávrhov a poskytnutých dôkazov, pokiaľ ide o tieto nároky.

V odôvodnení rozsudku sa uvádzajú skutočnosti zistené súdom, závery, ku ktorým súd na základe týchto skutočností dospel, dôkazy, na ktorých sú založené závery súdu, a zákony uplatnené súdom. Súd musí v rozsudku odôvodniť, prečo nesúhlasil so skutkovými tvrdeniami navrhovateľa alebo odporcu. Súd musí v rozsudku analyzovať všetky dôkazy. Ak súd nezohľadní niektorý dôkaz, musí to v rozsudku odôvodniť. Ak sa uzná jeden z alternatívnych nárokov, zamietnutie druhého alternatívneho nároku netreba odôvodniť.

V rámci **zjednodušeného postupu** môže súd vypracovať rozsudok bez opisnej časti a odôvodnenia alebo môže v odôvodnení uviesť iba právne odôvodnenie a dôkazy, na ktorých sú založené závery súdu.

V závere rozsudku sú jasne a jednoznačne rozhodne o nárokoch účastníkov a o všetkých žiadostiach účastníkov, ktoré ešte nie sú vyriešené, ako aj o všetkých otázkach súvisiacich s opatreniami na zabezpečenie konania, ktoré boli uplatnené. Záver musí byť jasne zrozumiteľný a vykonateľný aj bez zvyšného textu rozsudku.

V závere sa stanovuje aj postup a lehoty na podanie odvolania proti rozsudku, pričom okrem iného sa určuje aj súd, na ktorom treba odvolanie podať, a uvádza sa aj skutočnosť, že ak navrhovateľ v odvolaní nepožiada o preskúmanie veci na súdnom pojednávaní, odvolanie sa môže preskúmať prostredníctvom písomného postupu. V rozsudku pre zmeškanie sa stanovuje právo podať návrh na zrušenie tohto rozsudku. V závere sa vysvetľuje aj to, že ak by účastník konania, ktorý podáva odvolanie, chcel požiadať o procesnú pomoc pri podaní odvolania (napr. oslobodenie od platenia štátneho poplatku za odvolanie), príslušný procesný úkon sa musí vykonať (t. j. odvolanie sa musí podať) v rámci odvolacej lehoty s cieľom dodržať lehoty konania.

1.8 Náhrada trov

Všeobecné zásady:

Trovy súdneho konania uhrádza účastník konania, proti ktorému súd rozhodne.

Účastník konania, proti ktorému súd rozhodne, musí druhému účastníkovi nahradiť súdne náklady, ako aj všetky nutné mimosúdne náklady, ktoré vznikli v dôsledku súdneho konania.

Súdne náklady zahŕňajú štátny poplatok, zábezpeku a nevyhnutné náklady konania. Nevyhnutnými nákladmi konania sú: a) náklady týkajúce sa svedkov, znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, ako aj náklady na osoby nezúčastňujúce sa na konaní, pričom tieto náklady vznikli v súvislosti s preskúmaniami, za ktoré sa poskytuje náhrada v zmysle zákona o súdnom preskúmaní (*kohtueksperitiseadus*); b) náklady súvisiace so získaním listinných a fyzických dôkazov; c) náklady súvisiace s obhliadkou vrátane nevyhnutných cestovných výdavkov, ktoré vznikli súdu; d) náklady na doručenie a odoslanie písomností prostredníctvom súdneho úradníka alebo do cudzieho štátu alebo občanom Estónskej republiky žijúcim mimo územia Estónska; e) náklady na vydanie písomností; f) náklady súvisiace so stanovením hodnoty občianskoprávnej veci. Mimosúdne nákladmi okrem iných sú: a) náklady súvisiace so zástupcami účastníkov konania; b) cestovné, poštové a komunikačné náklady, náklady na ubytovanie a ďalšie podobné náklady účastníkov konania, ktoré vznikli v súvislosti s konaním; c) ušlé mzdy, platy alebo iný ušlý stály príjem účastníkov konania; d) náklady na predsúdne konanie stanovené v zákone, pokiaľ sa žaloba nepodáva neskôr ako šesť mesiacov po skončení predsúdneho konania; e) poplatok súdnemu úradníkovi za zabezpečenie konania a náklady súvisiace s výkonom rozhodnutia o zabezpečení konania; f) poplatok súdnemu úradníkovi za doručenie písomností; g) poplatok súdnemu úradníkovi za výkon európskeho príkazu na uchovanie dôkazov vydaného na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 655/2014 a náklady súvisiace s výkonom európskeho príkazu na uchovanie dôkazov, ako aj poplatok Komore súdnych úradníkov a konkurzných správcov (*Kohtutäiturite ja Pankrotihaldurite Koda*) za preskúmanie žiadosti o poskytnutie informácií predloženej na základe rovnakého príkazu; h) náklady súvisiace so spracovaním žiadosti o procesnú pomoc, pokiaľ ide o zaplatenie procesných výdavkov; i) náklady za účasť na zmiernení, ak súd uložil účastníkovi povinnosť zúčastniť sa na tomto konaní.

Procesné výdavky právneho zástupcu účastníka konania sa refundujú podľa rovnakých pravidiel, ktoré sa uplatňujú aj na refundáciu procesných výdavkov samotného účastníka.

V prípade, keď je žaloba uznaná čiastočne, účastníci konania uhradia procesné výdavky rovnakou mierou, pokiaľ súd nerozdelení procesné výdavky pomerne podľa toho, do akej miery bola žaloba uznaná, alebo nerozhodne, že procesné výdavky čiastočne alebo v plnej miere uhradí každý účastník konania sám. Rozdelenie procesných výdavkov je uvedené v konečnom rozhodnutí. Výška výdavkov sa určí podľa predpisov na určenie procesných výdavkov buď v konečnom rozhodnutí vynesenom vo veci samej, alebo v samostatnom rozhodnutí, ktoré sa vydá po nadobudnutí účinnosti konečného rozhodnutia vo veci samej.

1.9 Možnosť odvolania

V rozsudku vynesenom vo veci, o ktorej sa rozhoduje prostredníctvom zjednodušeného postupu, môže miestny súd uviesť, že udeľuje povolenie odvolať sa proti rozsudku. Miestny súd také povolenie udeľí v prípade, ak podľa jeho názoru rozhodnutie odvolacieho súdu je potrebné na účely získania pozície odvolacieho súdu, pokiaľ ide o právne ustanovenie. Udelenie povolenia na podanie odvolania nie je potrebné v rozsudku odôvodniť.

V závere rozsudku vyneseného v rámci zjednodušeného postupu súd stanoví aj postup a lehotu na podanie odvolania proti tomuto rozsudku. Obvodný súd môže rozhodovať o odvolaní podanom vo veci, o ktorej sa rozhodlo prostredníctvom zjednodušeného postupu, bez ohľadu na povolenie odvolať sa udelené miestnym súdom a odvolanie možno podať bez ohľadu na povolenie miestneho súdu. Ak miestny súd neudelil povolenie odvolať sa, obvodný súd môže rozhodovať o odvolaní, ak rozsudok vynesený miestnym súdom mohol byť ovplyvnený zjavnou chybou pri uplatňovaní práva alebo pri zisťovaní skutočností. Obvodný súd však môže odmietnuť rozhodovať o odvolaní s nízkou hodnotou, ale len v prípade, ak je uznesenie miestneho súdu pravdepodobne správne a ďalšie rozhodovanie o veci, v ktorej bolo podané odvolanie, by spôsobilo len zbytočnú časovú a finančnú záťaž. Obvodný súd nemôže odmietnuť prijať odvolanie len preto, že ide o vec, o ktorej sa rozhodlo prostredníctvom zjednodušeného postupu. Účastník konania, ako aj tretia strana s nezávislým nárokom môžu podať odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa v rámci európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu na obvodný súd, do ktorého právomoci patrí miestny súd, ktorý vyniesol rozsudok, proti ktorému sa podáva odvolanie. Tretia strana bez nezávislého nároku môže podať odvolanie, ak nie je v rozpore s odvolaním navrhovateľa alebo odporcu, na ktorého podporu sa tretia strana zúčastňuje na konaní. V prípade podania odvolania alebo vykonania iných procesných úkonov sa na tretiu stranu uplatňuje rovnaká lehota, aká sa uplatňuje na navrhovateľa alebo odporcu, na ktorého podporu sa tretia strana zúčastňuje na konaní.

Odvolanie nemožno podať, ak sa obaja účastníci konania prostredníctvom návrhu, ktorý predložili súdu, vzdali práva na podanie odvolania.

Odvolanie možno podať do 30 dní od doručenia rozsudku účastníkovi konania, ktorý podáva odvolanie, ale najneskôr päť mesiacov odo dňa zverejnenia rozsudku súdu prvého stupňa.

Ak sa počas plynúcej lehoty na podanie odvolania vydá vo veci doplňujúci rozsudok, lehota na podanie odvolania proti pôvodnému rozsudku takisto začína plynúť odznova odo dňa doručenia doplňujúceho rozsudku. Ak sa k rozsudku, ktorý bol vydaný bez opisnej časti alebo bez odôvodnenia, pridá vynechaná časť, lehota na podanie odvolania začína plynúť odznova od doručenia úplného rozsudku.

Lehotu na podanie odvolania možno skrátiť alebo predĺžiť až na päť mesiacov od zverejnenia rozsudku, ak sa na tom účastníci konania dohodnú a informujú o tom súd.

V odvolaní možno uviesť iba to, že rozsudok súdu prvého stupňa je založený na porušení zásady právneho štátu, prípadne že v zmysle okolností a dôkazov, ktoré sa musia zohľadniť v rámci odvolacieho postupu, by mal byť vydaný iný rozsudok ako ten, ktorý vydal súd prvého stupňa.

V odvolaní sa okrem iných uvádzajú aj tieto náležitosti: 1) názov súdu, ktorý vyniesol rozsudok, proti ktorému sa podáva odvolanie, dátum vydania rozsudku a číslo občianskoprávnej veci; 2) jasne vyjadrená žiadosť účastníka konania, ktorý podal odvolanie, pričom treba uviesť rozsah, v ktorom tento účastník konania napáda rozsudok súdu prvého stupňa; a rozhodnutie, ktoré požaduje od obvodného súdu; 3) odôvodnenie odvolania; 4) čas doručenia rozsudku, proti ktorému sa podáva odvolanie.

V odôvodnení odvolania je nutné uviesť: 1) zásadu právneho štátu, ktorú porušil súd prvého stupňa v rozsudku alebo pri vydávaní rozsudku, prípadne skutočnosť, ktorú súd prvého stupňa stanovil nesprávne alebo nedostatočne; 2) príčinu porušenia zásady právneho štátu, prípadne nesprávneho alebo nedostatočného stanovenia skutočností; 3) odkaz na dôkazy, ktoré chce účastník konania, ktorý podal odvolanie, predložiť na preukázanie jednotlivých skutkových tvrdení.

K odvolaniu treba priložiť listinné dôkazy, ktoré neboli predložené súdu prvého stupňa, pričom účastník konania, ktorý podal odvolanie, žiada, aby ich súd akceptoval. Ak dôvodom na podanie odvolania sú nové skutočnosti a dôkazy, v odvolaní musí byť uvedený dôvod, prečo tieto skutočnosti a dôkazy neboli predložené súdu prvého stupňa.

Ak účastník konania, ktorý podal odvolanie, chce, aby súd vypočul svedka alebo získal výpoveď účastníka konania pod prísahou, alebo ak chce, aby sa vypracoval znalecký posudok alebo aby sa vykonala obhliadka, musí to uviesť v odvolaní a náležite to odôvodniť. V takom prípade treba v odvolaní uviesť mená a adresy svedkov a znalcov a ich kontaktné údaje (ak sú známe).

Ak účastník konania, ktorý podal odvolanie, chce, aby sa o veci rozhodovalo na súdnom pojednávaní, musí to uviesť v odvolaní. Inak sa predpokladá, že súhlasí s tým, aby sa o veci rozhodovalo prostredníctvom písomného postupu.

Ak súd vydal rozsudok bez opisnej časti alebo bez odôvodnenia, miestnemu súdu sa musí do desiatich dní od doručenia rozsudku oznámiť úmysel podať odvolanie proti rozsudku. Súd potom pridá vynechané časti rozsudku v rámci písomného postupu. Ak sa k rozsudku pridajú vynechané časti, lehota na

podanie odvolania začína plynúť odznova od doručenia doplňujúceho rozsudku. Účastník odvolacieho konania môže podať odvolanie proti rozsudku obvodného súdu na najvyšší súd, ak obvodný súd závažne porušil ustanovenie procesného práva alebo nesprávne uplatnil ustanovenie hmotného práva. Tretia strana bez nezávislého nároku môže podať návrh na použitie kasačného opravného prostriedku za podmienok stanovených v Občianskom súdnom poriadku.

Návrh na použitie kasačného opravného prostriedku nemožno podať, ak sa obaja účastníci konania prostredníctvom návrhu, ktorý predložili súdu, vzdali práva na podanie odvolania.

Návrh na použitie kasačného opravného prostriedku možno podať do 30 dní odo dňa doručenia rozsudku účastníkovi konania, ktorý podáva návrh na použitie kasačného opravného prostriedku, ale najneskôr päť mesiacov odo dňa zverejnenia rozsudku obvodného súdu.

V prípade žiadosti o preskúmanie rozsudku v zmysle článku 18 treba podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie na miestnom súde, ktorý rozhodoval o návrhu. Návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie treba podať na miestnom súde, ktorý vydal rozsudok pre zmeškanie, do 30 dní od doručenia rozsudku pre zmeškanie. Ak sa rozsudok pre zmeškanie doručuje formou verejného oznámenia, návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie možno podať do 30 dní odo dňa, keď sa odporca dozvedel o rozsudku pre zmeškanie, alebo do 30 dní od začiatku vykonávacieho konania na zabezpečenie výkonu rozsudku.

Posledná aktualizácia: 16/12/2021

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.